

ע"פ 10001/03/16 - מוחמד ח'יראלדין טברי - נוכח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

17 מרץ 2016

עפ"ת 10001-03-16

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער

מוחמד ח'יראלדין טברי - נוכח
על-ידי ב"כ עו"ד קייס סלאימה

נגד
המשיבה

מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד ספי בראז

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המערער הוגש כתב אישום, על-פיו, ביום 20.12.13, לפני זמן רב, בנהגו רכב בת"א, עבר עבירה של נהיגה בשכרות. המערער, תוך שהוא מיוצג על-ידי סניגור, הכחיש את המיוחס לו בבית משפט קמא, ובית משפט קמא שמע ראיות בתיק.

יש לומר שעסקינן בתיק שכרות המבוסס על סירוב של הנאשם, דהיינו, המערער, לשתף פעולה עם דרישת השוטרים - ליתן בדיקה במכשיר הינשוף.

לישיבת יום 08.09.15 נקבע לשמיעת ראיות התביעה וראיות בכלל. עדי התביעה התייצבו, כך גם התובעת והנאשם בעצמו. עו"ד שקרה, אשר פנה לבית משפט קמא יום קודם בבקשה לדחות את הדיון, בית משפט קמא דחה את הבקשה.

ביום הדיון, 08.09.15, ביקש המערער מבית משפט קמא לדחות את הדיונים מאחר ואין הוא יכול לייצג את עצמו. חומר החקירה בתיק לא בידיו אלא בידי הסניגור.

ב"כ המדינה הודיע לבית משפט קמא שבשל העובדה שעמדתו היא לעונש מאסר, למרות בזבז זמנו של בית המשפט ומשאבי הציבור ועוד, מבקשת לדחות את הדיון גם כן, תוך חיוב הנאשם בהוצאות.

בית משפט קמא, בהחלטה מנומקת, דחה את בקשת הנאשם ובקשת התביעה, שמע ראיות בהיעדרו של סניגור. בית

משפט קמא נימק את החלטתו תוך התייחסות לדחיות עבר רבות שהיו בתיק ובקשות דחיה רבות שהיו בתיק, ובסופו של יום, כאמור, שמע את ראיות התביעה כאשר הנאשם מייצג את עצמו ואין בידו את חומר החקירה.

בסופו של יום, לאחר תום ראיות התביעה, נדחה הדיון לשמיעת ראיות ההגנה ולסיום המשפט, ובית משפט קמא הוציא תחת ידיו הכרעת דין ראווה, בה הרשיע את המערער.

בראיות בית משפט קמא מצא להסתמך על עדויותיהם האמינות של השוטרים לעומת גרסתו הלא-אמינה ואף הכבושה של המערער. בנוסף לשאלת הסירוב מצא גם בית משפט קמא הצדקה להרשעה בשל ראיות נסיבתיות אחרות כמו אי עמידה במרבית הבדיקות של מבחן המאפיינים, ריח שכרות כבד, התנהגות ועוד.

לאחר ההרשעה בית משפט קמא גזר עונש של פסילה בפועל של 30 חודשים ועונשים נוספים.

הערעור הוא, בראש ובראשונה, על הכרעת הדין, ולחילופין, על גזר הדין.

בערעור מעלה המערער טענות שונות אך בשל טענה אחת, ואליה אתייחס, הנני סבור שאין אפשרות אחרת אלא לקבל את הערעור ולבטל את פסק דינו של בית משפט קמא. הנימוק הוא ברור. כאשר נאשם מיוצג וסנגורו מתרשל ככל שהתרשל, אינו מופיע לדיון אליו הוזמן, בעיקר מקום וביקש מבעוד מועד דחיה ולא נענה, וכאשר התביעה מצטרפת לבקשה מטעמים של אינטרס ציבורי, לא מובן מדוע בית המשפט מעדיף שיקולי יעילות על כל שיקול אחר.

שיקולי יעילות והצורך החשוב לסיים משפטים מהר ובזמן הינם שיקולים חשובים, אך אינם אמצעי להגעה למטרה של צדק, משפט ואמת. אין תכליתו של ההליך המשפטי לייצר פסקי דין מהר והרבה. תכליתו של ההליך המשפטי להשיג מטרות נשגבות יותר, הן במישור האינטרס הציבורי, הן במישור הנאשם האינדיבידואלי.

כאשר עיקרון היעילות וניצול הזמן השיפוטי, שהינם עקרונות חשובים מאוד, גוברים על החשש שמא נגרם עיוות דין וניהול משפט הוכחות בין נאשם מיוצג ללא עורך דינו, כאשר גם מטעמיה התביעה מסכימה לכך, אינה מביאה לתוצאה ההולמת, על-פי השקפתי.

הנני, כאמור, סובר שיש לנהל את המשפט מראשיתו מחדש.

התיק יחזור לבית משפט קמא לניהולו.

המערער, בהתנהלותו, הכוונה גם לסנגורו, שאיתו ייתכן ויבוא חשבון, גרם להוצאות למערכת שלא לצורך ולכן יישא בהוצאות בית המשפט בסך 2,000 ₪ תוך 30 יום אותם ישלם במזכירות בית המשפט לתעבורה בת"א-יפו.

ניתן והודע היום, ז' אדר ב' התשע"ו,
17/03/2016, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט

הוקלד עלידינופרדויד